

★ မမာမြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီတည်ထောင်သည့်
၄၅နှစ်မြောက်နေ့တွင် ဗဟိုကော်မတီ၏
ထုတ်ပြန်ကျေညာချက်

★ ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဗသိန်းတင်၏စိန့်ခွန်း

၁၃၄၆ ခုနှစ်ဝါခေါင်လဆုတ် (၄)ရက်။
၁၉၈၄ ခုနှစ် ဩဂုတ်လ (၁၅) ရက်။

မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကို အဓိကဦးတည်ကာ

တခဲနက် ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်ကြပါစို့

(ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ တည်ထောင်သည့် ၄၅ နှစ်မြောက်နေ့တွင်၊

ဗဟိုကော်မတီ၏ ထုတ်ပြန် ကျေညာချက်)

[၁]

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ၏ သက်တမ်းသည် ယခု ၁၉၇၄ ခုနှစ်
ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့တွင် ၄၅ နှစ်တမ်းတင်း ပြည့်မြောက်ခဲ့ပေပြီ။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် စတင်တည်ထောင်သည့် နေ့မှစ၍
ယနေ့ထက်တိုင်ဗမာပြည်တွင် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေးအောင်
မြင်ရန်အတွက် မဆုတ်မနစ် တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့သည်။ ဤတော်လှန်ရေး
အောင်မြင်မှသာ ဒီမိုကရေစီသစ် လူ့အဖွဲ့အစည်းကို တည်ထောင်နိုင်
မည်ဖြစ်ပြီး အနာဂါတ်ကာလတွင် မိမိ၏နောက်ဆုံး ရည်မှန်းချက်
ဖြစ်သည့် လူလူချင်း သွေးစုတ်မှုကင်းစင်သော လူတန်းစားမရှိသော
ကွန်မြူနစ်လူ့အဖွဲ့အစည်းကို ထူထောင်နိုင်မည် ဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်
ပင်လျှင် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် မည်သို့သော အခက်အခဲ
အတားအဆီး အက္ခေအကောက်များကို ကြုံရသည်ဖြစ်စေ၊ မည်သို့
သော အနစ်နာခံရမှု စွန့်လွှတ်ရမှုတို့ကို ပြုရသည်ဖြစ်စေ ပြည်သူ့ဒီမို
ကရေစီ တော်လှန်ရေး အရေးတော်ပုံ အောင်မြင်ရေးအတွက် ဦးလည်
မသုန် ချီတက်တိုက်ပွဲဝင်ခဲ့ခြင်း ဖြစ်သည်။ ရွှေတွင်လည်း တော်လှန်ရေး
မအောင်မြင်မခြင်း ဆက်လက်ချီတက် တိုက်ပွဲဝင်သွားမည်သာ
ဖြစ်သည်။

ပါတီ၏ ၄၅ နှစ်သက်တမ်းတွင် နှစ်ပေါင်း ၄၀ ကျော်ကာလသည် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ ဆင်နွှဲခဲ့ရသော ကာလဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့်ပင် ပါတီ၏သမိုင်းကို အခါကအခါဖြင့် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ သမိုင်းဟု ပြောနိုင်ပေသည်။

ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေး၏ ရန်သူများဖြစ်သည့် အုပ်စိုးသူ လူ့ဘန်းစားတို့သည် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနှင့် ဗမာပြည် ပြည်သူများအား ခန့်ရှင်ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးကိုပင် မပေးဘဲ လက်နက်နှင့် ဖိနှိပ်ကြပေသည်။ ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေးကို ချိုးနှိမ်ပစ်ရန်အတွက် လက်နက်ကိုင် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးကို အရူး အမူးလုပ်ခဲ့ကြသည်။ ထို့ကြောင့်ပင်လျှင် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ သည် လက်နက်ကိုင် တန်ပြန်တော်လှန်ရေးကို လက်နက်ကိုင် တော် လှန်ရေးဖြင့် ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်နေခြင်း ဖြစ်သည်။

အင်္ဂလိပ် နယ်ချဲ့သမားဖြစ်စေ၊ ဂျပန် ဖက်ဆစ်များဖြစ်စေ၊ ၄၈ ခုနှစ်နောက်ပိုင်းတွင် တက်လာကြသော ဖောက်ပြန်ရေး အစိုးရများ ဖြစ်စေ အားလုံးသော ဖောက်ပြန်သည့် အုပ်စိုးသူများသည် ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေးကို အရူးအမူးဆန့်ကျင်ကြသည်။ တော်လှန် ရေးကို ရှေ့ဆောင်နေသော ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီကိုလည်း ရက် စက်စွာ လက်နက်နှင့် နှိပ်ကွပ်ခဲ့ကြသည်ချည်းဖြစ်သည်။ လက်နက်ကိုင် တိုက်ပွဲကိုသာ မတိုက်ဝံ့ပါက ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေးကို ဆက်လက်ဆင်နွှဲရန် မဖြစ်နိုင်ရုံမျှမက ဤတော်လှန်ရေးကို ရှေ့ဆောင် ရှေ့ရွက်ပြုနေသည့် ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသည်လည်း တည်ရှိနိုင် တော့မည် မဟုတ်ပေ။

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေး အတွင်းတွင် ထူထောင်တေးသားရလာကာ ကြံ့ခိုင်ကြီးထွားလာခြင်း

ဖြစ်သည်။ ဒုတိယကမ္ဘာစစ်ကြီး မဖြစ်ပွားမီ ရက်ပိုင်းအတွင်းတွင်မှ တည်ထောင်လိုက်သော ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ဒုတိယကမ္ဘာ စစ်ကြီးအတွင်းတွင် လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ အတွေ့အကြုံများကို ရရှိ လိုက်သည်။ ခက်ခဲကြမ်းတမ်းလှသည့် ဖက်ဆစ် တော်လှန်ရေး လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲ ကာလအတွင်းမှာပင် ပါတီသည် တပြည်လုံး အတိုင်းအတာရှိသည့် ကျယ်ပြန့်သော၊ လူထုလက္ခဏာဆောင်သော၊ ဗမာပြည် နိုင်ငံရေးလောကတွင် ကြံ့ခိုင် သိပ်သည်းဆုံးသော ပါတီ အဖြစ်သို့ ကြီးထွား ဖြစ်ပေါ်လာခဲ့သည်။

ယနေ့ မ ဆ လ တပါတီ အာဏာရှင် စနစ်အောက်တွင် နိုင်ငံရေး ပါတီအများအပြားသည် တိမ်မြုပ် ပျောက်ကွယ်နေကြရသော်လည်း ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီမှာမူကား စစ်အစိုးရကို မားမားမတ်မတ် ရင်ဆိုင် ဆန့်ကျင်ကာ ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေး အလံကို မြင့်မြင့်မားမား လှင့်ထူချီတက်လျက် ရှိပေသည်။ ဤသည်မှာလည်း လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို ကြံ့ကြံ့ ခိုင်ခိုင် တိုက်ခိုက်ခြင်း၏ အကျိုး ကျေးဇူးပင်ဖြစ်၏။ မာ့ကစ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒ၊ မော်စီတုန်း အတွေ့အခေါ် တည်းဟူသော သဘောတရားကို ဗမာပြည် တော်လှန်ရေး လက် တွေနှင့် မှန်ကန်စွာပေါင်းစပ် ကျင့်သုံးနိုင်ပါက မှန်ကန်သောလုပ်ငန်း စဉ်၊ လမ်းစဉ်၊ ပေါ်လစီ အခြေခံပေါ်တွင် တပါတီလုံးကို စည်းလုံးညီ ညွတ်အောင်လုပ်ပြီး ပြည်သူလူထုနှင့် တသားတည်း နီးနီးကပ်ကပ် ပူးပေါင်းကာ စည်းလုံးနိုင်သမျှသော အင်အားမှန်သမျှနှင့် စည်းလုံး နိုင်ပါက အတားအဆီး အခက်အခဲများ မည်မျှပင် ရှိသည်ဖြစ်စေ ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီ လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအောင်ပွဲကို အရ ဆွတ်ခူးသွားနိုင်မည်မှာ ဧကန်မူချပင် ဖြစ်သည်။

နယ်ချဲ့စနစ်၊ ပဒေသရာဇ်မြေရှင်စနစ်နှင့် ဗျူရိုကရက် အရင်းရှင် စနစ်တို့၏ ဖိနှိပ် သွေးစုတ်မှုအောက်မှ လုံးဝ လွတ်မြောက်သော၊ မြည် သူတို့တွင် ဒီမိုကရေစီ အပြည့်အဝရှိသော၊ တိုးတက် သစ်လွင်္ဂဇေယျာ ဗမာပြည်ကို ထူထောင်ရာတွင် ယနေ့အတားအဆီး ဖြစ်နေသည်မှာ စစ်အစိုးရနှင့် ၎င်းကျင့်သုံးနေသည့် ဖောက်ပြန်သော လမ်းစဉ် ပေါ် လစီများပင် ဖြစ်သည်။ စစ်အစိုးရသည် တပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ကျင့်သုံးကာ တတိုင်းတပြည်လုံးကို ဖိနှိပ်သွေးစုတ် နေသူဖြစ်သည်။ သူ၏ဖိနှိပ်သွေးစုတ်မှုကို ဖုံးကွယ်ရန်အတွက် အတုအယောင်ဆိုရှယ် လစ်စတီဒ်ကို အသုံးပြုနေသည်။ သို့သော်ဆင်သေ့ကို ဆိတ်ရေနှင့် မဖုံး နိုင်သလို သူ၏မ ဆ လ အတုအယောင် ဆိုရှယ်လစ်အလံက သူ၏ဖိနှိပ် သွေးစုတ်မှုများကို ဖုံးကွယ်ခြင်း မပြုနိုင်ပေ။

စစ်အစိုးရ၏ ဖိနှိပ်သွေးစုတ်မှုအောက်တွင် တိုင်းပြည်၏ နိုင်ငံ ရေး၊ စီးပွားရေး၊ ယဉ်ကျေးမှု၊ လူမှုရေး စသည်တို့သည် များစွာဆုတ် ယုတ် ပျက်ပြားခဲ့ရသည်။ မြည်သူလူထုကြီး၏ နေထိုင်စားသောက်မှု ဘဝသည် ကြာလေ ကျဆင်းလေ ဖြစ်နေပေသည်။ အနှစ်နှစ် အလလက မြည်သူများ တိုက်ပွဲဝင်ခြင်းဖြင့် ရရှိလာခဲ့သည့် အခြေခံ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများမှာ ပိတ်ပင်တားဆီးခြင်း ခံနေရသည်။

စက်မှုလက်မှုနှင့် လယ်ယာကဏ္ဍများတွင် တိုးတက်နေပါ သည်ဟု စစ်အစိုးရက ဝါဒဖြန့်ခဲ့သည်။ သို့သော် စစ်အစိုးရခေတ် တွင်ပင် တတိုင်းတပြည်လုံး အငတ်ဘေးကြီး ၂ ကြိမ်ဆိုက်ခဲ့သည်။ စစ်ဘေးကြီးဆိုက်ပြီး တိုင်းပျက် ပြည်ပျက်ဖြစ်နေရသည့် ဂျပန်ခေတ် ဗမာပြည်တွင်ပင် ဤသို့သော အငတ်ဘေးကြီးမျိုး ဆိုက်ခဲ့ဘူးခြင်း

မရှိခဲ့။ ကုန်ပစ္စည်းရှားပါးမှု 'ကုန်ဈေးနှုန်းမြင့်တက်မှု တို့တွင်လည်း
စစ်အစိုးရက စံချိန်သစ်များ တင်ပြီးယင်းတင်နေသည်။ ကုန်ဈေး
နှုန်းကြီးမြင့်မှုကြောင့် လစာနည်း ဝန်ထမ်းတိုင်း၏လစာ၊လယ်သမား
တိုင်း၏ ဝင်ငွေ၊အလုပ်သမားတိုင်း၏ လုပ်ခတို့သည် လူတိုင်း အိမ်
ထောင်တခု၏ အခြေခံ စားဝတ်နေရေးကိုပင် အာမ မခံနိုင်တော့
သော အဆင့်ထိ ရောက်ရှိခဲ့ပေပြီ။ ပြည်တွင်းထွက် အဝတ်လျှော်
ဆပ်ပြာ၊ ရေနံဆီ၊ လုံချည်ကြမ်း စသည်တို့ပင်လျှင် ဇီမိခံပစ္စည်းများ
ဖြစ်ခဲ့လေပြီ။ ပြည်ပမှ ဝယ်ယူတင်သွင်းရသော ကုန်ပစ္စည်းများ အ
တွက်ကား ပြောဘယ်မရှိပြီ။ သင်္ဘောသား လုပ်ငန်းလို လုပ်ငန်းမျိုး
သည်ပင် တိုင်းပြည်၏ ပြည်ပ သွင်းကုန်ဝင်ရာ ရေသောက်မြစ်တခု
ဖြစ်နေလေပြီ။

နိုင်ငံရေးဘဝဘက်တွင်လည်း တိုင်းသူ ပြည်သားတို့၌ လွတ်
လပ်မှုဘာမျှ မရှိကြတော့ပေ။ မဆလ တပါတီ အာဏာရှင် စနစ်၏
လက်အောက်တွင် ပြည်သူလူထုကြီးသည် ပြားပြားမှောက် ကျရောက်
နေရ၏။ အခြေခံ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးများဖြစ်သည့် လွတ်လပ်စွာ
အသင်းအပင်း ထူထောင်ခွင့်၊ ရေးသား ထုတ်ဝေခွင့်၊ စုရုံးစည်းဝေး
ဟောပြောခွင့်၊ ကန့်ကွက်ဆန္ဒပြခွင့်၊ ယုံကြည်ကိုးကွယ်ခွင့် စသည်
များပင်လျှင် ရှုတ်သိမ်းခြင်း ခံနေရ၏။ မဆလ နိုင်ငံရေး၊ မဆလ
အစည်းအဝေးတို့သာလျှင် လုပ်ခွင့်ရှိနေသည်။ စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်
အတိုက်အခံပြုခွင့် လုံးဝမရရှိကြပေ။

စစ်အစိုးရသည် ကုန်မြို့နယ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်သူဆန့်ကျင်ရေး
ဖောက်ပြန်သော ပြည်တွင်းစစ်ကို တလျှောက်လုံး သကြီးမဲကြီး တိုက်
နေပေသည်။ တချိန်တည်းတွင်လည်း လူမျိုးကြီးဝါဒကို ကျင့်သုံးကာ၊
လူနဲ့စု အမျိုးသားများကို လက်နက်ဖြင့် ဖိနှိပ်နေပေသည်။ လူမျိုး

သို့သော်သူတို့၏ စိတ်ကူးယဉ် အိပ်မက်ကို ထောက်လှမ်းရေး တင်ဦး
အရေးအခင်းက လှန့်နှိုးလိုက်သည်။ “ချောမွေ့ ပြေပြစ် ခံကျလည်
ညီညွတ်” စွာ တာဝန်လွှဲပြောင်းရေးဆိုသည့် ဆပ်ပြာဘူဘောင်းသည်
တမဟုတ်ချင်း ပေါက်ကွဲသွားခဲ့သည်။ ဦးနေဝင်း ရှိနေတုန်းမှာတောင်
ဒီလိုဖြစ်နေယင်၊ ၎င်းမျက်စေ့မှိတ်သွားယင် ဘာဖြစ်မလဲ ဆိုသော
မေးခွန်းက သူတို့အသိုင်းအဝိုင်းကို အစဉ်အမြဲ ချောက်လှန့်လျက်ရှိ
နေပေပြီ။ မည်သို့ပင်ဖြစ်စေ စစ်အုပ်စုသည် သူတို့၏ အာဏာရှင်
စနစ်ကို ကာကွယ်၍ အသေအလဲ ရုန်းကန် လှုပ်ရှားကြပေလိမ့်
ဦးမည်။

ယနေ့ဗမာပြည် လူမျိုးစုံပြည်သူများ၏ အရေးအကြီးဆုံး နိုင်ငံ
ရေးတာဝန်သည် မဆလတပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ပြိုဖျက်ပစ်ရေး
ဖြစ်သည်။ မဆလတပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကြောင့် ပြည်တွင်းစစ်
သည် ရှည်ကြာနေရသည်။ ပြည်သူတို့၏ ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေး
များသည် ဆိတ်သုန်းနေရသည်။ အမျိုးသား သွေးစည်းညီညွတ်
ရေးသည် အစိတ်စိတ် အမှားမှားကွဲပြားနေရသည်။ ပြည်သူလူထု၏
စားဝတ်နေရေးသည် ကြီးမားစွာ အခက်အခဲ တွေ့နေရသည်။
ဗမာပြည်လူမျိုးစုံ ပြည်သူများသည် ဤအာဏာရှင်စနစ်၏ ပြစ်မှုကြီး
များကို မိမိတို့၏ ကိုယ်ပိုင်အတွေ့အကြုံအရ၊ သိနားလည်လာကြပြီ
ဖြစ်သည်။ မဆလတပါတီ အာဏာရှင်စနစ်သည် မပြိုဖျက်ဘဲနှင့်
ပြိုပျက်လိမ့်မည် မဟုတ်ပေ။ နှစ်ပေါင်း ၂၀ ကျော်သူတို့ ထင်တိုင်းပြု
မှုခံကြသဖြင့် တိုင်းပြည်၏ အခြေအနေသည် အလွန်ပင်ယိုယွင်း
ပျက်စီးနေချေပြီ။ သူတို့အား ဆက်လက်၍ ယုတ်မာ ရက်စက်စွာ
ပြုမှုခွင့်မ ပေးနိုင်တော့ပေ။

ဗမာပြည်သည် “လွတ်လပ်ရေး” ရပြီး ကိုလိုနီတပိုင်း ပဒေ

သရာဇ်တပိုင်း နိုင်ငံဘဝသို့ ရောက်ခဲ့သည်မှာ နှစ်ပေါင်း ၃၆ နှစ်ကျော်
သာရှိသေးသည်။ ဤ ၃၆ နှစ်ကျော် အတွင်းတွင် တက္ကရာဇ်များပြည့်
အာဏာသိမ်းပွဲပုံစံဖြင့် အာဏာသိမ်းခြင်းကို ပြောရလျှင် စစ်တပ်ဖြင့်
အာဏာသိမ်းမှုကို တကြိမ်ကြုံရတူးပြီ။ ဤအာဏာသိမ်း စစ်အစိုးရ
အောက်တွင် ၂၂ နှစ်ကျော် ကျရောက်နေပြီ။

လက်တင် အမေရိကဘိုက်မှ တိုင်းပြည်များသည် စစ်တပ်အာ
ဏာသိမ်းပွဲ ကိစ္စမျိုးတွင် အတွေ့အကြုံအရှိဆုံး ဝါအရင့်ဆုံး ဟု
ဆိုရပေမည်။ ဘိုလီဗီးယား တိုင်းပြည်ကား စံချိန် တင်လောက်
ပေသည်။ နှစ် ၁၀၀ မပြည့်ခင်သာ ကာလ အတွင်းမှာပင် အစိုးရအ
ပြောင်းအလဲ ၁၈ ကြိမ်ရှိခဲ့သည်။ အစိုးရ အပြောင်းအလဲ အများ
တကား အများစုကြီးမှာ စစ်တပ်ဖြင့် အာဏာသိမ်းခြင်းမှ ပေါ်လာ
ခြင်းဖြစ်သည်။ အာဏာ ရမက်ကြီးသော စစ်တပ် လက်ကိုင်ရှိသော
စစ်ဗိုလ်များ လက်ယားတိုင်း အာဏာသိမ်းနေကြခြင်း ဖြစ်သည်။
ထိုတိုင်းပြည်သည် ပြည်ပကြွေးများ လည်ပင်းခိုက်ပြီး ဒေဝါလီခံ
ရမည့် အနေအထား ရောက်နေသည်။ အာဏာသိမ်းပွဲ ဤမျှများ
ပြားသော တိုင်းပြည်ရှိ ပြည်သူများ၏ဘဝ မည်သို့ဖြစ်နေမည်ဆို
သည်ကိုကား တွေးကြည့်ရုံဖြင့် သိနိုင်ပေသည်။ လက်တင်အမေရိက
တိုက်တွင် စစ်တပ်ဖြင့် အာဏာသိမ်းပွဲ နည်းပါးပါသည် ဆိုသော
တိုင်းပြည်များတွင်ပင်လျှင် အာဏာသိမ်းပွဲ အကြိမ်ပေါင်း ဆယ်နှင့်
ချီ၍ ရှိကြပေသည်။

ဤကဲ့သို့ စစ်တပ်လက်ကိုင်ရှိသူက လက်ယားတိုင်း အာဏာ
သိမ်းသည့် အဖြစ်မျိုးကို ရောက်အောင် နေဝင်းစန်းယု စစ်အုပ်စုက
ယနေ့ ဖန်တီးနေပေသည်။ သူတို့ သဘောအတိုင်းသာ လွှတ်ပေး
ထားပါက တိုင်းပြည်သည် ငါးပါးမက သင်္ဘောစင်ပါ မှောက်ပေ

စေ့စပ်ဆွေးနွေးရေးလုပ်ရန် ဆန္ဒရှိပေသည်။ ရိုးသားဖြူစင်စွာ အကျိုးသင့်အကြောင်းသင့် ပြောဆိုဆွေးနွေးရန် အမြဲတမ်းအဆင်သင့် ရှိပေသည်။

ပြည်တွင်းစစ်ကို ကုန်မြို့နှစ်ပါတီက ဖန်တီးခဲ့ခြင်းမဟုတ်ပေ။ ဖောက်ပြန်သည့် အုပ်စိုးသူများက ဖန်တီးခြင်းဖြစ်သည်။ ကုန်မြို့နှစ် များသည် မိမိကိုယ်ကို ခုခံကာကွယ်သည့် တရားသောစစ်ကို တိုက် ခိုက်နေရခြင်းသာဖြစ်သည်။ ထို့ကြောင့် ပြည်တွင်းစစ် ရပ်စဲရေးကို ကုန်မြို့နှစ်များက လိုလားကြသည်။ တပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကို ဆန့် ကျင်သော ဒီမိုကရေစီအခွင့်အရေး အပြည့်အဝရှိသော တဖက်စီးနင်း မဖြစ်သော တရားမျှတသော အခြေခံပေါ်တွင် ပြည်တွင်းစစ်ကို ရပ် စဲလိုပေသည်။

[၄]

ပြည်သူ့လူထုအပေါင်းတို့

မဆလ တပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်နေကြသော အင်အားစုများနှင့် ပြည်ချစ်ပုဂ္ဂိုလ်အပေါင်းတို့

ဗမာပြည် ကုန်မြို့နှစ်ပါတီက အောက်ပါ «လတ်တလောတောင်း ဆိုချက်များ» သည် မဆလ တပါတီ အာဏာရှင်စနစ်၏ ဖိနှိပ်သွေး စုတ်မှုအောက်တွင် အလူးအလိမ့်ခံနေကြရသော လူတန်းစားပေါင်း စုံလူ့ အလွှာပေါင်းစုံတို့၏ လိုလားတောင်းတချက်များ ဖြစ်သည်ဟု မှတ် ယူပါသည်။ ဤ «လတ်တလောတောင်းဆိုချက်များ» ကို ကိုင်စွဲကာ စစ်အစိုးရကို ဦးတည် တိုက်ပွဲဝင်ခြင်းဖြင့်သာလျှင် ပြည်သူများ၏

နိုင်ငံရေး စီးပွားရေး လူမှုရေးဘဝများ တိုးတက်မြင့်မားလာကာ စိုး
တက်၊ တောက်ပြောင်၊ သစ်လွင်သောဗမာပြည် ဖြစ်ပေါ်ရေး လမ်း
ကြောင်းအတိုင်း လျှောက်လှမ်းနိုင်လိမ့်မည်ဟု ယုံကြည်ပါသည်။

«လတ်တလော တောင်းဆိုချက်များ» မှာ အောက်ပါအတိုင်း
ဖြစ်ပါသည်။

၁။ ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲပြီးပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေးတည်ဆောက်ရေး။

၂။ မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စနစ် ဖျက်သိမ်းပြီး၊ ပါတီစုံဒီမိုက
ရေစီစနစ် ထူထောင်ရေး။

၃။ ဖေါက်ပြန်တဲ့အမိန့်ဥပဒေတွေ ဖျက်သိမ်းပြီး ပြည်သူ့လွတ်လပ်
ခွင့်တွေပြန်ပေးရေး။

လွတ်လပ်စွာရေးသားပြောဆိုခွင့်၊ ပုံနှိပ်ထုတ်ဝေခွင့်၊ စုရုံး
စည်းဝေးခွင့်၊ အသင်းအပင်းဖွဲ့စည်းခွင့်၊ ကိုးကွယ်ယုံကြည်
ခွင့်စတာတွေပြန်ပေးရေး။

နိုင်ငံရေးအကျဉ်းသမားအားလုံး ပြန်လွှတ်ရေး။

ပြည်တွင်းစစ်ရပ်စဲရေး စေ့စပ်ဆွေးနွေးပွဲ ဖြစ်မြောက်
လာစေရန်ရည်မှန်းပြီး သက်ဆိုင်ရာတို့ နှစ်ဘက်သဘော
တူအတိုက်အခိုက်ရပ်စဲထားကြရေး။

၄။ အမျိုးသားသွေးခွဲရေးကို ဆန့်ကျင်ပြီး အမျိုးသားသွေးစည်း
ညီညွတ်ရေးကို တည်ဆောက်ရေး။

အမျိုးသားအသီးသီးပြည်သူတွေကို ဖိနှိပ်တာ မှန်သမျှနဲ့
တိုက်ခိုက်သက်ဖြတ်နေတာတွေ အားလုံး ချက်ချင်းရပ်
စဲရေး။

အမျိုးသား လူနည်းစုတွေကို စစ်မှန်တဲ့ အမျိုးသား
ကိုယ်ပိုင်အုပ်ချုပ်ခွင့်ပေးရေး။

၅။ လူထုရှုံ့စားဝတ်နေရေးကို မြှင့်တင်ရေး။
ကုန်ဈေးနှုန်းကျဆင်းရေးကို စီမံကိန်းနဲ့ဆောင်ရွက်။
စီးပွားရေး ဘဏ္ဍာရေးစာရင်းဇယားတွေကို မထိန်ချန်နဲ့
ပြည်သူတွေကိုအသိပေး။
အမျိုးသား စီးပွားရေး တကယ်တန်း ဖွံ့ဖြိုးတိုးတက်
အောင် စီးပွားရေးပေါ်လစီကို ပြုပြင်ပြောင်းလဲ။

၆။ နိုင်ငံခြားရေး ဆက်ဆံမှုတွေကို လျှို့ဝှက်မထားဘဲ ပြည်သူ
တွေကိုအသိပေးရေး။

၇။ အလုပ်သမားများရဲ့ စားဝတ်နေရေးကို မြှင့်တင်ပြီး ကောင်း
မွန်အောင်လုပ်ရေးနဲ့ လုပ်ခတွေတိုးပေးရေး။

အလုပ်တည်မြဲရေးအတွက် အာမခံ။
အလုပ်လက်မဲ့ အလုပ်သမားများကို ကယ်ဆယ်
ထောက်ပံ့။

အလုပ်ခွင် လုံခြုံရေးကို အာမခံ။
လုပ်ငန်းတူယင် ယောက်ျား၊ မိန်းမတူညီတဲ့ လစာပေး။
အလုပ်သမားများ ကိုယ်တိုင် ဦးစီးတဲ့ အလုပ်သမား
သမဂ္ဂများ ထူထောင်ခွင့်ပေး။

၈။ လယ်ယာ ကုန်ထုတ်လုပ်မှု တကယ်တမ်း တိုးတက်နိုင်ရေး
အတွက် ကျေးလက် ပြုပြင်ပြောင်းလဲရေးကို လုပ်ဆောင်ရေး။
သီးစားခလုံးဝ မပေးရေး အကောင်အထည် ပေါ်အောင်
လုပ်။

တောင်သူလယ်သမားတွေရဲ့ လယ်ယာစိုက်ပျိုး ထုတ်လုပ်
မှုမှာ မချုပ်ချယ်နဲ့ လယ်ယာထွက် သီးနှံတွေကို လွတ်
လွတ်လပ်လပ် ရောင်းချခွင့်ပေး။

ဆင်းရဲတဲ့ လယ်သမားများကို အတိုးနှုန်းနဲ့နဲ့ အမတော်
ကြေးပို့ထုတ်ပေး။

လယ်သမားများ ဝမ်းစာကို ထိခိုက်စေတဲ့ အစိုးရစပါး
ဝယ်ယူတဲ့ စနစ်ကိုပြုပြင်၊ စပါးဈေးတိုးပေး။

လယ်ယာ အလုပ်သမားများနဲ့ အခြေခံ လယ်သမားထူရဲ့
အကျိုးစီးပွားကို ကာကွယ်ပေးမဲ့ လယ်သမား သမဂ္ဂ
များကို ဖွဲ့စည်းခွင့်ပေး။

၉။ လက်ရှိ ပညာရေးစနစ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး၊ အမျိုးသား ဝိဇ္ဇာ
နည်းကျ လူထုပညာရေးနဲ့ ယဉ်ကျေးမှုကို ထူထောင်ရေး။

ကျောင်းသားထု အကျိုးကို ကိုယ်စားပြုတဲ့ ကျောင်း
သားသမဂ္ဂများကို ဖွဲ့စည်းခွင့်ပေး။

ကျောင်းဆရာ၊ ကျောင်းအမှုထမ်းများရဲ့ စားဝတ်
နေရေးနဲ့ ပညာရပ်ဆိုင်ရာ လွတ်လပ်ခွင့်ကို ကာကွယ်
စောင့်ရှောက်။

၁၀။ စာရေးစာချို၊ ရွှေနေ၊ ဆရာဝန်၊ အတတ်ပညာသည်နဲ့ အနု
ပညာသည်များရဲ့ စားဝတ်နေရေးနဲ့ အလုပ်အကိုင် အာမခံ
ချက်ရှိအောင် စီစဉ်ပေးရေး။

၁၁။ မြို့နေဆင်းရဲသားများရဲ့ စားဝတ်နေရေး တိုးတက်လာအောင်
စီစဉ်ပေးရေး။

တရားသဖြင့် စီးပွားရှာဖွေခွင့်ကို အာမခံ။

ဆင်းရဲသား ရပ်ကွက်နဲ့ အိုးအိမ်များကို စစ်တပ်နဲ့ပုလိပ်
အဖွဲ့အပါအဝင် အုပ်ချုပ်ရေး အပိုင်းက နှောင့်ယှက်ရန်
ရှာမှုမှန်သမျှ ရပ်ဆိုင်း။

၁၂။ အလုပ်ရုံစက်ရုံပိုင်ရှင်များ၊ လုပ်ငန်းရှင်ကလေးများနဲ့ကုန်သည်

ပွဲစားများရဲ့ စက်မှုကုန်သွယ်ရေး လုပ်ငန်းများကို အကူ
အညီပေးရေး။

အရင်းအနှီး ချေးငှားရေး၊ ကုန်ကြမ်းများ ဝယ်ယူရေး၊
ကုန်ချောများ ရောင်းချရေး အတွက်ချောမော ပြေပြစ်
အောင်လုပ်ပေး။

ကုန်သည်ကြီးများ၊ စက်ပိုင်ရှင်များ၊ လုပ်ငန်းရှင်များရဲ့
အဖွဲ့အစည်းများကို လွတ်လပ်စွာ ဖွဲ့စည်းခွင့်ပေး။

ပိုမို၍ အသေးစိတ်ကျသော၊ လူတန်းစား လူ့အလှူအလိုက်
«လတ်တလောတောင်းဆိုချက်များ» ကိုဆက်လက် ထုတ်ပြန်သွားပါ
မည်။ ဤ«လတ်တလောတောင်းဆိုချက်များ» ပိုမို ပြည့်စုံလာစေရန်
မဆလတပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်နေကြသော
အင်အားစုများ ပုဂ္ဂိုလ်များနှင့် ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီသည် ညှိနှိုင်း
ဆွေးနွေးသွားရန် အမြဲတန်းအသင့် ရှိပါသည်။ ဤ«လတ်တလော
တောင်းဆိုချက်များ» ကို ကိုင်စွဲပြီး တခဲနက် တိုက်ပွဲဝင်ကြပါစို့။

စစ်အစိုးရ မုချ ကျဆုံးရမည်။

မဆလ တပါတီအာဏာရှင်စနစ် မုချ ပျက်စီးရမည်။

ပြည်သူ့ ဒီမိုကရေစီတော်လှန်ရေး မုချ အောင်ရမည်။

၁၉၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆုတ် ၄ ရက်။

ဗဟိုကော်မတီ

၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ ဩဂုတ်လ ၁၅ရက်။

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီတည်ထောင်တဲ့ ၄၅ နှစ်မြောက်နေ့မှာ

ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ ဥက္ကဋ္ဌသခင်ဗသိန်းတင်

ပြောကြားတဲ့ မိန့်ခွန်း

[၁]

ရဲဘော်တို့

ပြည်သူလူထုအပေါင်းတို့

ဒီနေ့ဒီရက်မှာ ကျနော်တို့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီကို စတင် တည်ထောင်ခဲ့တာ ၄၅ နှစ်တိတိပြည့်ပါပြီ။

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဘာ ၁၃၀၀ ပြည့် အရေးခတ်ပုံ၊ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ အမျိုးသားရေးတိုက်ပွဲများနဲ့ ဗမာပြည် တွင်းရှိ ရင့်မှည့်သာနေတဲ့ လူတန်းစားတိုက်ပွဲများ ဖြစ်ပေါ်တိုးတက် လာနေတဲ့ ရုပ်ဘဝ အခြေအနေများက ဗမာပြည်မှာ မာ့က်စ်ဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒ သဘောတရား လမ်းညွှန်တွေကို ခံယူတဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ပါတီတရပ် ထူထောင်ဖို့ လိုအပ်လာပြီဆိုတဲ့ တောင်းဆိုမှုအရ ပေါ်ပေါက်လာတဲ့ ပါတီဖြစ်ပါတယ်။

နိုင်ငံတကာ ကွန်မြူနစ်လှုပ်ရှားမှု အခြေအနေအရ ပြောရယင် ၁၉၁၇ ခုနှစ် လီနင်ခေါင်းဆောင်တဲ့ မဟာအောက်တိုဘာ တော်လှန် ရေးရဲ့ ဂယက်ချိတ်မှုကြောင့် ၁၉၂၀-၁၉၂၁ ဝန်းကျင်မှာ တချို့ကိုလိုနီ၊ ကိုလိုနီတစ်စုံတစ်ရာ နိုင်ငံများမှာ ပစ္စည်းမဲ့ ပါတီတွေဟာ စပေါ်လာပြီး ကျနော်တို့ ပါတီကတော့ မာ့က်စ်နဲ့ အိန်ဂျယ်တို့က ၁၈၄၈ ခုနှစ်မှာ

ပြုစုခဲ့တဲ့ “ကွန်မြူနစ်ပါတီကျေဌာစာတမ်း” ထွက်ပေါ်လာပြီးနောက်
ဧရာဝတီကြာမှ ၁၉၃၉ ခုနှစ်ဩဂုတ်လ ၁၅ ရက်နေ့မှာ စတင်တည်
ထောင်ခဲ့တာဖြစ်ပါတယ်။

လွန်ခဲ့တဲ့ ၄၅ နှစ်အတွင်း ကျွန်ုပ်တို့ပါတီရဲ့သမိုင်းကို ပြန်ကြည့်
မယ်ဆိုရင် ၁၉၃၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မေလအထိ ပါတီဟာမြေ
အောက်ပါတီအဖြစ် တည်ရှိ လှုပ်ရှားခဲ့ရပါတယ်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်မေလမှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်မတ်လအထိ ဥပဒေတွင်းပြောင်
တည်ထောင်လှုပ်ရှားခဲ့ပါတယ်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့မှစပြီး ရန်သူ အုပ်စိုးသူ လူတန်း
စားက ပြည်သူ့ဆန့်ကျင်ရေး ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေး ဖောက်ပြန်တဲ့
ပြည်တွင်းစစ်ကို စတင်ခဲ့တဲ့အခါမှာ ကျနော်တို့ပါတီဟာ မလွဲမရှောင်
သာဘဲ တော်လှန်တဲ့ ပြည်တွင်းစစ်နဲ့ မိမိကိုယ်ကို မိမိကာကွယ်ယင်း
ရန်သူကို တိုက်ခိုက်ခဲ့တာ အခုဆိုရင် ၃၆ နှစ်ကျော်လာပါပြီ။

၁၉၃၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်အထိ မြေအောက်ပါတီအဖြစ် လှုပ်
ရှားခဲ့မှုများကို နှစ်ပိုင်းခွဲနိုင်ပါတယ်။

တပိုင်းက ၁၉၃၉ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၁ ခုနှစ်အထိ ဒီကာလမှာ အဓိက
အားဖြင့် အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့ကို ဆန့်ကျင်တဲ့ ဗမာပြည်ရှဲ့လုံးဝ လွတ်လပ်
ရေးတိုက်ပွဲအတွက် ကျနော်တို့ပါတီဟာ စွမ်းစွမ်းတမန်ဆောင်ရွက်
ခဲ့ပါတယ်။

နောက်တပိုင်းက ၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၅ ခုနှစ်မေလအထိ ဒီကာ
လမှာ ဖက်ဆစ် ဂျပန်ဆန့်ကျင်ရေး လှုပ်ရှားမှုကို စည်းရုံးလှုံ့ဆော်တဲ့
ပါတီအဖြစ်နဲ့ရော ၁၉၄၅ ခုနှစ်မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့မှာ ဖက်ဆစ် ဂျပန်
များကို လက်နက်ကိုင်စတင်တိုက်ခိုက်ခဲ့တဲ့ နေရာမှာ ခေါင်းဆောင်ခဲ့
တဲ့ပါတီအဖြစ်နဲ့ ပါဝင်ဆောင်ရွက်ခဲ့ပါတယ်။ ဒီကာလမှာ ဗမာပြည်

ကုန်မြို့နစ်ပါတီဟာ ဗုဒ္ဓဘာသာမတော် ပြည်သူ့အရေးတော်ပုံပါတီ အာရှလူငယ်များ၊ ကရင်အမျိုးသား အဖွဲ့ချုပ်နဲ့ တခြားပြည်ချစ် ပုဂ္ဂိုလ်များကို စည်းရုံးခေါင်းဆောင်ပြီး၊ အမျိုးသားအသီးသီး လူ တန်းစားအသီးသီး အပါအဝင် ဗမာပြည် ပြည်သူလူထု တရပ်လုံးကို ကျယ်ကျယ်ပြန့်ပြန့် စည်းရုံးခေါင်းဆောင်ပြီး ဖက်ဆစ် ဂျပန်များကို အနိုင်တိုက်ယူခဲ့တဲ့ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်တဲ့ အခန်းက ပါဝင်ခဲ့တယ်။

၁၉၄၅ ခုနှစ်မှ ၁၉၄၇ ခုနှစ်မတ်လအထိ အင်္ဂလိပ်နယ်ချဲ့လက် အောက်မှလုံးဝ လွတ်လပ်ရေးအတွက် ဆက်လက်တိုက်ပွဲဝင်ပြီး အလုပ် သမား၊ လယ်သမား အစရှိတဲ့ လူတန်းစားတိုက်ပွဲတွေ၊ ကျောင်းသား လူငယ်တွေရဲ့ အခွင့်အရေး ရရှိရေးတိုက်ပွဲတွေကို စွမ်းစွမ်းတမန် ရှေ့ ဆောင်ဆင်နွှဲခဲ့ကြတယ်။ ဒီကာလအတွင်းမှာ ကျနော်တို့ ပါတီဟာ ပါလီမန်တွင်းတိုက်ပွဲတွေကိုလည်း ဆောင်ရွက်နိုင်ခဲ့ပါတယ်။

၁၉၄၇ ခုနှစ်မတ်လ ၂၇ ရက်နေ့မှစပြီး ကနေ့အထိ ၃၆ နှစ်ကျော် တိုင်တိုင် မလွှဲမရွှောင်သာဘဲ လက်နက်ကိုင် ခုခံရေးစစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲခဲ့ ရပါတယ်။

ချုပ်ပြောရယင် ကျနော်တို့ပါတီဟာ နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး၊ ပဒေ သရာဇ်မြေရှင် ဆန့်ကျင်ရေး၊ ဗျူရိုကရက် အရင်းရှင် ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲတွေမှာ မြေပေါ် မြေအောက်တိုက်ပွဲများ၊ ဥပဒေတွင်းနဲ့ ဥပဒေ ပဘိုက်ပွဲများ၊ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲနဲ့ တခြားတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန်များကို ပေါင်းစပ်အသုံးပြုခဲ့တဲ့၊ အသုံးပြုနေတဲ့ အတွေ့အကြုံရင့်ကျက်တဲ့၊ ဝါရင့်တဲ့၊ ဗမာပြည်မှာ သက်တမ်းအရှည်ဆုံး ပါတီလဲဖြစ်ပါတယ်။

တချိန်ထဲမှာ ကျနော်တို့ပါတီဟာ တော်လှန်တဲ့ သူရဲကောင်း ဝါဒကို လက်တွေ့စိုက်ထူကျင့်သုံးတဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ပါတီလဲဖြစ်ပါတယ်။ ပါတီ ရဲ့သက်တန်း ၄၅ နှစ်အတွင်းမှာ နယ်ချဲ့ ဆန့်ကျင်ရေး တိုက်ပွဲများ၊ ပြင်းထန်တဲ့ လူတန်းစားတိုက်ပွဲများနဲ့ လူတန်းစားတိုက်ပွဲရဲ့ အမြင့်ဆုံး သဏ္ဍာန်ဖြစ်တဲ့ လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲအတွင်းမှာ ထောင်သောင်းမက တဲ့ပါတီဝင်များ၊ တပ်မတော်သားများနဲ့ ပြည်သူလူထု အမြောက် အများဟာ ဗမာပြည် ပြည်သူလူထုရဲ့ အကျိုးအတွက် ဆောင်ရွက် ရင်းနဲ့သူတို့ရဲ့မှန်မြတ်လတ်အသက်သွေးချွေးများ ကိုပေးလှူခဲ့ကြပါပီ။

ဒီလိုအဖို့နဲ့ပဲ ပြည်သူများ၊ အဖို့နဲ့ပဲ လူတန်းစားများ လွတ် မြောက်ရေးအတွက် အသက်သွေးချွေးတွေကို စွန့်လှူခဲ့တဲ့အာဇာ နည်များကို ဘယ်တော့မှ ကျနော်တို့ မမေ့နိုင်ပါ။ မေ့လို့လဲမဖြစ်ပါ။ ဒီအာဇာနည်တွေရဲ့ သွေးနဲ့ခင်းထားတဲ့ လမ်းအတိုင်း ကျနော်တို့ တတွေဟာ နောက်ဆုံး အောင်မြင်မှု ပန်းတိုင်ရောက်တဲ့အထိ ဆက် လက် လျှောက်ရပါလိမ့်မယ်။ ဒီလိုလုပ်မှလဲ ကျနော်တို့တတွေဟာ ကျဆုံးသွားခဲ့တဲ့ အာဇာနည်များကို သစ္စာစောင့်ထိန်းရာရောက်ပါ လိမ့်မယ်။

ဒီအာဇာနည်တွေထဲက ပါတီဝင်တွေ အကြောင်းကို ပြော ပါရစေ။ ဧာဖြစ်လို့ ဒီပါတီဝင်တွေဟာ သူတို့ရဲ့ အသက်သွေးကို ရက်ရက်ရောရော ပေးလှူနိုင်ကြတာလဲ။

ပြည်သူလူထု အကျိုးမှတစ်ပါး တွန့်ပြုနှစ်တွေအတွက် တုခြားအ ကျိုးစီးပွားမရှိဘူးဆိုတဲ့ အတေးအခေါ် အသိဉာဏ် လက်တွေ့ဘဝ အတွေ့အကြုံတွေကြောင့် ဒီပါတီဝင် ရဲဘော်တွေဟာ သူတို့ရဲ့မှန်

မြတ်တဲ့အသက်သွေးတွေကို စွန့်လွှဲခဲ့ကြပါတယ်။

တိုက်ရိုက်ပြောရယင် ဒီပါတီဝင် ရဲဘော်တွေဟာ ကုန်မြို့နစ်ပါတီ ဝင်တိုင်းမှာရှိသင့်တဲ့၊ ရှိရမဲ့ကိုယ်ကျိုးလုံးဝ စွန့်လွှတ်ရေးဆိုတဲ့ အလွန် မြင့်မားမှုန်မြတ်တဲ့ မူတရကို လက်တွေ့အသုံးပြုပြီး ကျနော်တို့ကို ပညာပေးခဲ့တာပါတဲ့။

နောက်တချက်ကို ပြောလိုပါတယ်။ မဆလပါတီဟာ ဆိုရှယ်လစ်အတုအယောင်နဲ့ လူ့အဖွဲ့အစည်းဟောင်း၊စနစ်ဟောင်းကို ထိန်းသိမ်းကာ ခွယ်နေတဲ့ ပါတီဖြစ်တယ်။ ဒီပါတီဟာ သူတို့ပါတီဝင်တွေကို သိမ်းသွင်းရာမှာ အာဏာ၊ရာထူး၊ပစ္စည်းဥစ္စာနဲ့ တခြားအခွင့်အရေး မက်လုံးတွေကိုပေးပြီး၊ တိုက်ရိုက်ဖြစ်စေ၊ သွယ်ခိုက်တဲ့ နည်းများနဲ့ ဖြစ်စေ ဖိအားပေး သိမ်းသွင်းနေတဲ့အတွက် သူတို့ပါတီဝင်တွေရဲ့ စာရင်းကို သိန်းဂဏန်းနဲ့ချီပြီး ပြနိုင်ခဲ့ပါတယ်။

ဒါနဲ့ဗြောင်းပြန်ပါတဲ့၊ ကျနော်တို့ပါတီကတော့ လူ့အဖွဲ့အစည်းဟောင်း၊စနစ်ဟောင်းကို ဖြိုဖျက်ပြီး လူလူချင်းဖိနှိပ် သွေးစုတ်မှုကင်းမဲ့တဲ့ ကုန်မြို့နစ်လူ့ အဖွဲ့အစည်း ထူထောင်ရေးကို နောက်ဆုံးရည်မှန်းချက်အဖြစ်ထားတဲ့ ပါတီဖြစ်တယ်။ ဒါကြောင့် ကျနော်တို့ပါတီဝင်တွေကို သိမ်းသွင်းရာမှာ လူကြိုက်များတဲ့ မက်လုံးတွေကို ပေးပြီး မသိမ်းသွင်းနိုင်ပါဘူး။ သိမ်းသွင်းလို့လဲ မဖြစ်ပါဘူး။ ကျနော်တို့ပါတီဝင်ဖြစ်ချင်ယင် ကိုယ်ကျိုးလုံးဝ စွန့်လွှတ်ရမယ်၊ ဆင်းရဲမယ်၊ ပင်ပန်းမယ်၊ အခက်အခဲတွေ့ အမျိုးမျိုးကို ရင်ဆိုင်ရမယ်၊ လိုအပ်လာယင် ကိုယ်အသက်ကိုပါ ပါတီ၊ ပြည်သူလူထုနဲ့ တော်လှန်ရေးအတွက် စွန့်လွှဲရမယ်ဆိုတဲ့ တောင်းဆိုချက်ကို လက်ခံပြီး ပါတီဝင်တွေဖြစ်လာကြတာပါတဲ့။ ဂျပန်ဖက်ဆစ် တော်လှန်ရေး ကာလနဲ့ ၄၀ ခုနှစ် ပြည်တွင်းစစ်ကို အဆက်ဆက်သော အုပ်စိုးတဲ့ လူ့တန်းစားများက

စုတင်ဆက်တိုက် လှုပ်နေတဲ့ ကာလအတွင်းမှာ ကွန်မြူနစ်ပါတီဝင်ဆို
ယင် အသတ်ခံရမယ်၊ အနည်းဆုံးထောင်ချ ညှဉ်းပန်းခံရမယ်ဆိုတာ
တွေကိုသိရက်သားနဲ့ ပါတီဝင်တွေ ဖြစ်လာကြသူတွေဟာ ကိုယ်ကျိုး
လုံးဝ စွန့်လွှတ်ပြီး တော်လှန်တဲ့ သူရဲကောင်းဝါဒကို လက်တွေ့စိုက်
ထူပြလိုက်တာပါဘဲ။

အသက်ရှင်နေတုံးမှာ ကြီးမြတ်ပြီး၊ ကျဆုံးတဲ့အခါမှာ ဂုဏ်ရောင်
ပြောင်ရမယ်ဆိုတဲ့ ကြွေးကြော်သံဟာ ကျဆုံးသွားတဲ့ ပါတီဝင်တွေ
ရော၊ လက်ရှိ ပါတီဝင်တွေပါ လိုက်နာကျင့်သုံးခဲ့တဲ့၊ ကျင့်သုံးရမဲ့ မှန်
မြတ်တဲ့ကျင့်စဉ်တရပ် ဖြစ်စေရမယ်။

[၃]

လက်ရှိဗမာပြည်မှာ တည်ရှိနေတဲ့ ကိုလိုနီ တပိုင်း၊ ပဒေသရာဇ်
တပိုင်း လူ့အဖွဲ့အစည်းထဲမှာ မဆလစစ်အစိုးရက ပြည်သူ့ဆန့်ကျင်
ရေး၊ ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်တွင်းစစ်ကို လုပ်နေသမျှ ကာလ
ပတ်လုံး ကျနော်တို့ပါတီက လက်ရှိချမှတ်ထားတဲ့ “လက်နက်ကိုင်
တိုက်ပွဲကို အဓိကထား၊ တခြားတိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးနဲ့ ပေါင်းစပ်
ပေးရမယ်” ဆိုတဲ့ မှန်ကန်တဲ့ နည်းပရိယာယ် လမ်းစဉ်ကို အတိမ်းအ
စောင်းမရှိစေဘဲ တိတိကျကျ၊ တသွေမတိမ်း လိုက်နာ ဆောင်ရွက်
သွားကြရမယ်။

ဒီနည်းမှတစ်ပါး တခြားနည်းလမ်းမရှိဘူး။

သမိုင်းရုပ်ဝါဒက နှစ်ပေါင်း ၃၀၀၀ ကျော်ကျော်လေးအတွင်းမှာ
ပုတ်သိုး ဆွေးမြေ့ ပေါက်ပြန်နေတဲ့ လူ့အဖွဲ့ စနစ်တခုကို သစ်လွင်
လန်းဆန်း တိုးတက်တဲ့ လူ့အဖွဲ့စနစ်တခုက အစားထိုး ပြောင်းလဲပစ်

ရာမှာ တော်လှန်တဲ့ အကြမ်းဖက်မှုနဲ့သာ ရိုက်ချိုး ပြောင်းလဲပစ်နိုင်
ခဲ့ဘယ်ဆိုတာကို သက်သေပြခဲ့ ပြီးပါပြီ။

ဒီအချက်ကို ပါတီဝင်တိုင်း ရှင်းရှင်းလင်းလင်း ပြတ်ပြတ်သွား
သား စွဲစွဲမြဲမြဲ ဆုပ်ကိုင်ထားဘို့လိုတယ်။

တချိန်ထဲမှာကျနေတဲ့ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ပြည်တွင်း
ငြိမ်းချမ်းရေးနဲ့ ကမ္ဘာ့ငြိမ်းချမ်းရေးကို လိုလားတဲ့ ပါတီဖြစ်တယ်။

ကျနေတဲ့ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီအနေနဲ့ ပြည်တွင်းစစ်
ရပ်စဲပြီး၊ ပြည်တွင်းငြိမ်းချမ်းရေး တည်ဆောက်ရေးကို စစ်အစိုးရထံ
အကြိမ်ကြိမ် ဂမ်းလှမ်းခဲ့ပေမဲ့ စစ်အစိုးရက ပယ်ချခဲ့တယ်။

ရန်သူက ကျနေတဲ့ကို ချေမှုန်းဘို့အတွက် လက်နက်ကိုင်တိုက်
နေသမျှ ကာလပတ်လုံး ကျနေတဲ့ဟာလဲ ပြည်သူတွေရဲ့ ဘဝလွတ်
မြောက်ရေးအတွက် မိမိကိုယ်ကို ကာကွယ်တဲ့ ခုခံရေး လက်နက်ကိုင်
တိုက်ပွဲကို တသမတ်ထဲ ဆင်နွဲ့သွားဘို့ အဆင်သင့်ပါဘဲ။

ဒီလိုကျနေတဲ့ကိုယ်ကို ကျနေတဲ့ ခုခံကာကွယ်တဲ့ လက်နက်
ကိုင်တိုက်ပွဲကို ဆင်နွဲ့နေရတာဟာ ရာဇဝတ်မှုတခု၊ ဒါမှမဟုတ် ဒုစရိုက်
မှုတခုကို ကျူးလွန်တာ ဖြစ်ပါသလား၊ မဟုတ်ပါ၊ လုံးဝမဟုတ်ပါ။

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီဟာ ပြည်ချစ်ဝါဒနဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ နိုင်ငံတကာ
ဝါဒမူများကို လက်ခံကျင့်သုံးနေတဲ့ ပါတီဖြစ်တဲ့အတိုင်း ကိုယ်တိုင်း
ပြည်ကိုချစ်တာ၊ ပြည်တွင်းပြည်ပရို အဖိနှိပ်ခံ *အမျိုးသားများ၊ အဖိ
နှိပ်ခံ လူတန်းစားများကို ချစ်တာ၊ ကြင်နာတာ၊ အလုပ်အကြွေးပြုတာ
ဒါတွေဟာ ရာဇဝတ်မှုလား၊ ဒုစရိုက်မှုလား၊ တခုမှမဟုတ်ပါ။ ဒီလုပ်ရပ်
တွေဟာ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီအနေနဲ့ ဂုဏ်ရောင်ပြောင်ထွေ
သမိုင်းပေး တာဝန်တွေကို ထမ်းဆောင်နေရတာ ဖြစ်ပါတယ်။

နယ်ချဲ့ဆန့်ကျင်ရေး တမျိုးသားလုံး စစ်ပွဲနဲ့ ပြည်တွင်းစစ်ဟာ အခြေခံအားဖြင့် မတူပါ။ ပြည်တွင်းစစ်ဆိုတာ ရဲဘော်မော်စီတုန်း ပြောခဲ့သလို သူတောင်းစားနဲ့ နဂါးမင်းတိုက်ကြသလိုပါဘဲ။ အုပ်စိုးတဲ့ ရန်သူလူတန်းစားအနေနဲ့ နိုင်ငံရေး စည်းရုံးရေးနဲ့ သံမဏိစည်းကမ်း ဘက်တွေက လွဲယင် တခြားဘက်တွေမှာ အဖိနှိပ်ခံ ပြည်သူများနဲ့ ပစ္စည်းမဲ့ ပါတီများထက် သာလွန်နေပါတယ်။

ဒါကြောင့် ရုပ်ဘဝ အခြေအနေအရရော၊ ဆန္ဒပိုင်းအရပါ မလွဲ မရှောင်သာဘဲ ရေရှည်စစ်ပွဲကို ဆင်နွှဲနေရတာ ဖြစ်ပါတယ်။ ဒီပဲကတိ အခြေအနေတွေကို ဆန့်ကျင်ပြီး ရေတိုစစ်ပွဲလုပ်ချင်လို့မရပါဘူး။

မာက်စက အလုပ်သမားများအား တခါကပြောခဲ့ဘူးတာက-

“ သင်တို့ဟာ တည်ရှိနေတဲ့ အခြေအနေတွေကို ပြောင်းလဲပစ် ရုံသာမက သင်တို့ကိုယ်ကို ပြောင်းလဲဘို့အတွက်နဲ့၊ သင်တို့ကိုယ်တိုင် နိုင်ငံရေးအာဏာကို ကျင့်သုံးနိုင်စွမ်း ရှိအောင် ၁၅ နှစ်၊ အနှစ် ၂၀၊ အနှစ် ၅၀ ရှည်ကြာတဲ့ ပြည်တွင်းစစ်များနဲ့ နိုင်ငံတကာ အတိုက်အခံ ဖြစ်မှုများကို ဖြတ်သန်းရပေလိမ့်မယ် ”

ဒီသဘောအတိုင်းပါဘဲ။ ကျနော်တို့တိုက်ပွဲဟာလဲ ရေရှည်စစ်ပွဲ ဖြစ်ပါလိမ့်အုံးမယ်။ ဒါပေမဲ့ ရေရှည်စစ်ပွဲဆိုတာနဲ့ အဆုံးအစမရှိ ကမ်းမမြင်၊ လမ်းမမြင်မဟုတ်ပါဘူး။

ရေရှည်စစ်ပွဲထဲမှာ အခက်အခဲအမျိုးမျိုးနဲ့ ရင်ဆိုင်ရပါလိမ့်မယ်။ ဒါပေမဲ့ ကျနော်တို့ဟာ ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီနဲ့ ဗမာပြည် ပြည်သူ လူထုကိုယ်ကြည်ပြီး၊ ပြည်သူလူထုကိုလုံးဝ မှီခိုအားကိုး လှုံ့ဆော်နိုင် ယင်၊ ကျနော်တို့ရင်ဆိုင်နေရတဲ့ အခက်အခဲမျိုးစုံကို မုချဘဲ ကျော်နင်း

နိုင်ပြီး၊ နောက်ဆုံးပိတ် အောင်ပွဲကို ကျနော်တို့ကော်မရှု ဆွတ်ခူးနိုင်
ပါလိမ့်မယ်။

[၅]

ကျနော်တို့ပါတီဟာ ဘုံရန်သူ စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တိုက်ပွဲ
ဝင်ရာမှာ အမျိုးသားလူနည်းစု လက်နက်ကိုင် တော်လှန်ရေးအင်
အားစု အများအပြားနဲ့ တပ်ပေါင်းစု ဖွဲ့စည်းနိုင်ခဲ့တယ်။ ဒီလိုရရှိ
ထားတဲ့ တပ်ပေါင်းစု အင်အားတွေနဲ့ သွေးစည်းညီညွတ်မှုကို ပိုမိုခိုင်
မြဲထက် ခိုင်မြဲအောင် အောင်ရွက် သွားကြရမယ်။

တချိန်ထဲမှာ ကနေ့အချိန်မှာ တပ်ပေါင်းစု မဖွဲ့ရသေးတဲ့ တော
ရေမြို့ပါ၊ ပြည်ချစ်အင်အားစုတွေနဲ့လဲ ဘုံရန်သူ စစ်အစိုးရကို ဆန့်
ကျင်တိုက်ခိုက်ရေးမ ဆလတပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး
ပါတီစုံ ဒီမိုကရေစီစနစ် ထူထောင်နိုင်ရေးအတွက် ညှိနှိုင်း နေဆွေးနွေး
သွားရန် ကျနော်တို့အသင့်ရှိပါတယ်။

[၆]

လက်ရှိဗမာပြည်မှာ မ ဆလတပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ကျင့်
သုံးနေတဲ့ စစ်အစိုးရဟာ တတိုင်းပြည်လုံးမှာ ထင်သလိုရမ်းချင်တိုင်း
ရမ်း၊ သောင်းကျန်းချင်တိုင်း သောင်းကျန်းနေတယ်။ သူတို့ရဲ့ ပြည်
သူဆန့်ကျင်ရေး၊ ကွန်မြူနစ်ဆန့်ကျင်ရေး ပြည်တွင်းစစ်ကို ဆက်လုပ်
နေတဲ့ ဖောက်ပြန်တဲ့ ပေါ်လစီတွေကြောင့် တတိုင်းတပြည်လုံးရဲ့ စီးပွား
ရေးဟာ ကမောက်ကမ ဖြစ်နေတယ်။ ဗမာပြည်ရဲ့ လူတယောက်ပျမ်း

မျှဝင်ငွေဟာ ဒေါ်လာ ၁၈၀ သာရှိပြီး၊ ဗမာပြည်ဟာ ကမ္ဘာပေါ်မှာ အဆင်းရဲဆုံး နိုင်ငံတခုထဲမှာ ပါဝင်နေပါတယ်။ မဆလပါတီတွင်းမှာ ဂိုဏ်းအုပ်စု တိုက်ပွဲတွေနဲ့ ရှုပ်ယှက်ခတ်နေကြတယ်။ မဆလပါတီရဲ့ ဗမာလူမျိုးကြီးဝါဒကြောင့် ဗမာပြည်ရှိ အမျိုးသားလူနည်းစုအသီး သီးတို့ကို ဖိနှိပ်ချုပ်ချယ် သတ်ဖြတ်နေကြတယ်။ ပြည်သူတွေရဲ့ အမျိုး သားသွေးစည်း ညီညွတ်ရေးဟာ ပြိုကွဲပျက်စီးနေပြီး ဒီမိုကရေစီ အခွင့်အရေးဆိုတာ မဆလလက်ထက်မှာ သူ့ညပါဘဲ။ ပြည်သူလူထုရဲ့ စားဝတ် နေထိုင်မှုက အလွန်ခက်ခဲနေပါတယ်။ မဆလစစ်အစိုးရမှာ နိုင်ငံခြားကြေးတွေ ပတ်လည် ဝိုင်းနေပါတယ်။ ဗမာပြည်မှာ အခုဆို ယင် လူတယောက်စီအပေါ်မှာ နိုင်ငံခြား အကြွေးဟာ ၄၀၀ကျပ် ကျော်လောက်ရှိနေပါတယ်။

ဒီလို မဆလစစ်အစိုးရရဲ့ မင်းဆိုး မင်းညစ်၊ သူခိုးခါးမြ စစ်ဗိုလ် ကြီးတွေရဲ့ လက်အောက်မှာ တိုင်းပြည်ရဲ့ အခြေအနေ ဒီလိုဆိုးဝါးနေ တာကို ပြောင်းလွှဲပစ်ဖို့အတွက် ဘုံရန်သူ တပါတီအာဏာရှင်စနစ်ကို ကျင့်သုံးနေတဲ့ မဆလစစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်ကြရမယ်။ အဲသလို ဆန့်ကျင် တိုက်ခိုက်နေကြတဲ့ အင်အားစုများ အားလုံး မဆလစစ်အာဏာရှင် အစိုးရရဲ့ ဖိနှိပ် ချုပ်ချယ် သွေးစုတ်မှုကိုခံနေ ကြရတဲ့ လူတန်းစား လူ့အလွှာအသီးသီးနဲ့ လူပုဂ္ဂိုလ်အားလုံး သွေး စည်းညီညွတ်ကြကာ နည်းမျိုးစုံဖြင့် ဗိုက်ပွဲဝင်ကာ၊ ပါတီပေါင်းစုံ ပါဝင်တဲ့ နိုင်ငံရေး စနစ်အသစ်တခုကို ထူထောင်ရန် ကြိုးစားကြဖို့

ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီက နှိုးဆော်လိုက်ပါတယ်။

[၇]

ရဲဘော်တို့

- (က) ကိုယ်ကျိုးကို လုံးဝစွန့်လွှတ်ကြ။
- (ခ) ကိုယ့်ခူးကိုယ်ချွန် လုပ်ငန်းများကို ဇာန်တွေ့အကောင်အထည် ဖော်ကြ။
- (ဂ) တပါတီလုံး ပိုမိုသွေးစည်း ညီညွတ်ပြီး၊ အခက်အခဲ မှန်သမျှကို ရင်ဆိုင်ကျော်နင်းကြ။
- (ဆ) လက်နက်ကိုင်တိုက်ပွဲကို အဓိကထားပြီး တခြား တိုက်ပွဲသဏ္ဍာန် အမျိုးမျိုးနဲ့ ပေါင်းစပ်ပေးရမယ် ဆိုတဲ့ နည်းပရိယာယ် လမ်းစဉ်ကို ပိုမိုထိရောက်စွာ အကောင်အထည်ဖော်ကြ။
- (င) မဆလတပါတီ အာဏာရှင်စနစ်ကို ဖျက်သိမ်းပြီး ပါတီစုံ ဒီမိုကရေစီစနစ်ကို ထူထောင်နိုင်ရန်၊ ဘုံရန်သူ စစ်အစိုးရကို ဆန့်ကျင်တိုက်ခိုက်နေကြတဲ့ အင်အား စုအားလုံး သွေးစည်းညီညွတ်ရေးအတွက် ကြိုးပမ်း အားထုတ်ကြ။

အခုပြောခဲ့တဲ့ တာဝန်တွေကို ပါတီဝင်တိုင်း ပြည်သူ့တပ်မတော် တပ်မှူး တပ်သားတိုင်း၊ ကေဒါတိုင်း လက်ရှိအခြေအနေမှာ အစွမ်းကုန် ဆောင်ရွက်ကြရန်၊ ၄၅နှစ်မြောက် ပါတီမွေးနေ့မှာ ပါတီဗဟိုကော် မတီကိုယ်စား ကျနော်တောင်းဆိုလိုက်ပါတယ်။

ဂုဏ်ရောင်ပြောင်တဲ့ ဗမာပြည် ကွန်မြူနစ်ပါတီ အခွန်ရှည်
ပါစေ။

မာ့ကံဝါဒ၊ လီနင်ဝါဒ၊ မော်စီတုန်းအတွေးအခေါ် အခွန်
ရှည်ပါစေ။

တပါတီ အာဏာရှင် စနစ်ကို ကျင့်သုံးနေတဲ့ မဆလစစ်
အစိုးရကို တိုက်ဖျက်ကြ။

ဗမာပြည် ပြည်သူ့ဒီမိုကရေစီ တော်လှန်ရေးမုချ အောင်
ရမယ်။

၁၃၄၆ ခုနှစ်၊ ဝါခေါင်လဆုတ် ၄ ရက်။

၁၉၈၄ ခုနှစ်၊ သြဂုတ်လ ၁၅ ရက်။

ဘာသာပြန်နှင့် စာပုံနှိပ်ငွှာနု
ဗမာပြည်ကွန်မြူနစ်ပါတီ
၁၉၇၄